

20-1-1924

ΑΤΤΙΚΟΝ ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

(Υπό την προστασίαν του Ύμνου της Αθηνών)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1923 - 1924

—|| ΟΡΧΗΣΤΡΑ 60 ΟΡΓΑΝΩΝ ||—

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :

ΜΠΟΥΣΙΝΤΟΥ'Ι' Ι. — ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Φ. — ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ ΣΠ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Ιανουαρίου 1924 — Ώρα 10 3/4 π.μ. ἀκριβῶς

10^Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Υπό την διεύθυνσιν
τοῦ Κυρίου

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῆς Δ^{δος}

ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

(Πιάνο)

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ (μετὰ φόρον)

Θεωρεία Α' σειρᾶς κατ' ἄτομον (ἠριθμημένα)	Δραχ.	17.50
Πλατεία	»	12.—
Ἐξώστης	»	7.—

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τοὺς μουσικοὺς οἴκους Καζάζη, Μακρῆ, Στάρ, Κογγοτανινίδη,
εἰς τὸ « Ἀττικόν » καὶ εἰς τὸ « Σπλένιτ ».

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α^{ΟΝ}

1. *Σονίτα* ορ. 39. Δρόροζακ
 - I. Πρελούδιο (Ποιμενικό)
 - II. Allegretto grazioso
 - III. Ρομάντσα
 - IV. Finale (Furiant)Ἡ Ὅρχήστρα

2. α. *Τρία Πρελούδια* Σοπέν
β. *Νυκτερινό* »
γ. *Βάλς εἰς λα ὕφ.* »
Ἡ Δ^ς Μαρία Παπαϊωάννου

3. *Ραψωδία* Λεβό
 - I. Antantino. Allegretto
 - II. PrestoἩ Ὅρχήστρα

ΜΕΡΟΣ Β^{ΟΝ}

4. α. *Fervaal* Β. Ντ'Εντό
(Εἰσαγωγή τῆς 1^{ης} πράξεως)
- β. *Rosenkavalier* (Βάλς). Ριχ. Στράους
Ἡ Ὅρχήστρα
(ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ)

5. α. *Arabesque*. Ντεμπούσσό
- β. *Bourrée fantasque* Σαμπριέ
Ἡ Δ^ς Μαρία Παπαϊωάννου

6. *Ρουϋ Μπλάς (Εἰσαγωγή)* Μένδελσον
Ἡ Ὅρχήστρα

PIANO BECSTEIN

(Ἀντιπρόσωποι ΔΕΦΝΕΡ καὶ ΕΔΕΑΜΜΑΝ)

Ἡ χαριτωμένη Σουίτα τοῦ Δρόζακ, ποῦ ἐκτελεῖται σήμερον διὰ πρώτην φοράν, εἶνε γραμμμένη, ὅπως ἄλλως τε τὰ περισσότερα ἔργα τοῦ Τσέχου μουσουργοῦ, εἰς τὸν τόπον τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ, τὸ ὅποσον ἀποτελεῖ τὸν πυρήνα τῆς συνθέσεως.

Τὸ πρῶτον μέρος, «Πρελούτιο» (Ποιμενικόν), εἶνε γραμμμένο διὰ μικρὰν ὀρχήστραν, ὅπως καὶ τὸ ἐπακολουθεῖν Allegretto grazioso. Καὶ τὰ δύο διαπνέει ἡ χάρις καὶ ἡ εὐροια ποῦ εἶνε-τὰ χαρακτηριστικὰ κάθε συνθέσεως τοῦ Ντόρζακ. Ἡ *Ρομάντσα* ἔχει τὴν πλατειὰ μελωδικὴν γραμμὴν ποῦ εὐρίσκαμεν εἰς ὅλα τὰ Andante τοῦ Ντόρζακ, καὶ εἶνε ἀληθινὸν διαμαντάκι εἰς τὸ εἶδος του

Τὸ finale (Furiant) εἶνε χορῶς τεχτικὸς καὶ ὅπως δείχνει τὸ ὄνομά του, ἀπαιτεῖ μεγάλην ζῆσιν καὶ γοργότητα καθὼς ὁ Πυρρήχιος τῆς Κρήτης. Εἶνε τὸ μόνον μέρος τῆς Σουίτας, εἰς τὸ ὅποσον παρουσιάζεται ὁλόκληρος ἡ ὀρχήστρα.

Ραψωδία

Ἐδ. Ααλό.

Ἡ Ἐδ. Ααλό ἐγενήθη ἐν Ἀγγλῇ τὸ 1823 καὶ ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις τὸ 1892. Ἐκάμε τὰς μουσικὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Ὑδελόν τῶν Παρισίων. Ὁ μουσικὸς του βίος δὲν ὑπῆρξεν ἀνθόσπικτος καὶ μόνον κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ἐγνώρισε τὴν ἀληθινὴν ἐπιτυχίαν. Ἐκ τῶν συμφωνικῶν ἔργων, ἡ *Ραψωδία* του, γραφεῖσα διὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστραν, ἔσχε μεγίστην ἐπιτυχίαν καὶ ὑπῆρξε δι' αὐτόν, ὅ,τι διὰ τὸν Σαίν-Σάνς ὁ «*Νεκρικὸς Χορὸς*».

Ἡ Ἰππότης τοῦ Ρόδου (Rosen Kavalier) . . Ριχ. Στράουζ

Ἡ Ριχάρδος Στράουζ γεννηθεὶς τὴν 11 Ἰουνίου 1864 ἐν Μονάχῳ ἠκολούθησε κατ' ἀρχὰς τοῦ κλασσικοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλει τὴν τελευταίαν κυριαρχίαν τῆς φόρμας τὴν χαρακτηρίζουσιν τὰ πρῶτὰ του ἔργα, ὀλίγον δὲ κατ' ὀλίγον ἐν τῇ ἐξελίξει του ἐγένετο θερμὸς θιασώτης τῆς προγραμματικῆς μουσικῆς. Μεγάλος βερτουόζος τῆς ἐνορχήστρώσεως ὁ Στράουζ ἐσημείωσε σημαντικὴν πρόδον εἰς τὴν Βαγνεριανὴν ἐνορχήστρωσιν, τὴν ὅποιαν μάλιστα ὑπερέβαλε εἰς ποικιλίαν καὶ τόλμην. Τὸ ἔργον του διακρίνεται εἰς Συμφωνικόν (Ἄν Κιχώτης, Οἰκιακὴ Συμφωνία κ.τ.λ.) καὶ Δραματικόν (Σαλώμη, Ἡλέντρα κ.τ.λ.), ὅπου ἀνήκει καὶ ἡ Μουσικὴ Κωμῳδία «Ἡ Ἰππότης τοῦ Ρόδου» ἐκτελεσθεῖσαν τὸ 1911 εἰς Δρέσδην. Εἰς τοὺς στίχους τοῦ Χάφμανοῦ παρῴσιάζεται μία ἐρωτικὴ περιπέτεια μὲ κωμικοὺς τύπους. Ἡ μουσικὴ τοῦ ἔργου εὐκολωτέρα ἢ εἰς τὰς τραγωδίας περιλαμβάνει ὡς μέσον ἐκπράξεως καὶ τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βάλς, τὸ ὅποσον ἐκτελεῖται σήμερον.

ΔΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν προσεχῆ ΠΕΜΠΤΗΝ 24 Ἰανουαρίου, 6 μ.μ.

RÉCITAL ΒΙΟΛΙΟΥ
ΥΠΟ ΤΗΣ Δ^ΟΣ ΣΟΦΙΑΣ ΠΟΙΜΕΝΙΔΟΥ

Εἰς τὸ πρόγραμμα: *Follia* Τόρσον—Κορέλλι
Κονσέρτο » Τζατίνι
Γκολτzmάρκ
Έρנסτ καὶ Κράϊσλερ

Π Ι Α Ν Α
JULIUS KREUTZBACH
LEIPZIG

Ἀντιπρόσωπος: Γ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΣ

Γωνία Πατησίων — Τενεῶν